

Litt gull, mye gråstein

George Selwyn Marryat (1840-1896) regnes som det moderne tørrfluefiskets virkelige far. Nå er biografien her.

VENNENE BESKREV HAM SOM en trollmann med stanga og et geni ved stikka. Han bandt praktfulle imitasjoner, og var Frederic M. Halfords læremester i faget. Men han var beskjeden, og søkte verken oppmerksomhet eller anerkjennelse. Han takket nei til å bli medlem i Flyfishers' Club, og skrev aldri noen bøker. Kun to, relativt korte innlegg i henholdsvis *The Field* og *The Fishing Gazette* etterlot Marryat seg, før han uventet døde hjemme i Salisbury, Wiltshire, bare 56 år gammel.

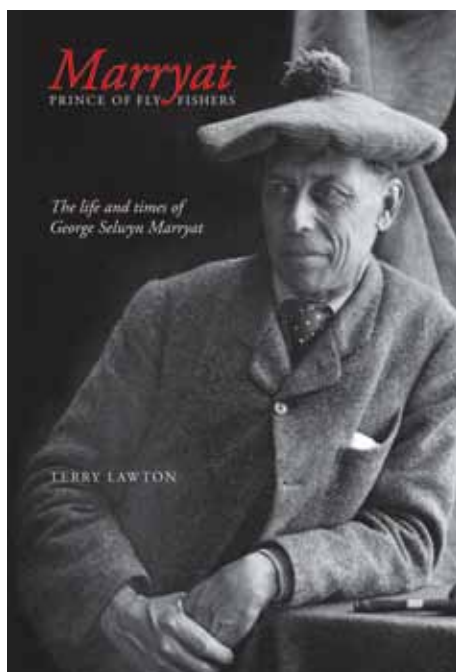
Med biografien «George Selwyn Marryat. Prince of Flyfishers» har Terry Lawton gjort et hederlig forsøk på å kaste lys over den kjente, men likevel ukjente pioneren. Med få kilder var det utvilsomt en vanskelig oppgave han tok fatt på. Forfatteren har tilbrakt adskillige timer på skattejakt i private og offentlige arkiver, hvor alt fra gamle brev og bøker, til militære dokumenter og komplette årganger av de nevnte magasinene, er studert i detalj.

NÅ FORELIGGER RESULTATET AV det tidkrevende arbeidet, mellom to permer. Makter Lawton å bringe ny kunnskap til torgs?

Svaret er ja, og det fortjener han honnør for! Blant annet har forfatteren gravd fram informasjon om Marryats militære karriere og familie, som ikke er publisert tidligere. Likevel synes jeg ikke han lykkes spesielt godt med biografien. Årsakene er flere:

Det er rimelig å kunne forvente et minimum av nye opplysninger relatert til Marryats rolle i fluefiskehistorien. Men de uteblir. Riktignok har Lawton lagt ned betydelig innsats i å saumfare gammel litteratur, blant annet verk signert Marryats venner og andre samtidige fluefiskere, på jakt etter relevant informasjon. Funnene er samlet i biografien, men selv om det er interessant å studere dem i forhold til hverandre, representerer de altså svært lite, om noe, nytt.

HELLER IKKE I BIOGRAFIEN får vi svar på vesentlige spørsmål som hvorfor Marryat

GEORGE SELWYN MARRYAT – PRINCE OF FLYFISHERS

Forfatter: Terry Lawton

Forlag: Medlar Press, England

ISBN 978-1-899600-48-9

Pris: 20 GBP

192 sider, illustrert.

avslø å være medforfatter av Halford-klassikerne «Floating Flies and How To Dress Them» og «Dry-Fly Fishing in Theory and Practice», hvorfor han aldri skrev noen bøker selv, og årsaken til at han reiste til Australia. Greit nok. Problemet, slik jeg vurderer det, er at Lawton isteden vier for mange sider til materiale som ikke har noe med Marryat å gjøre.

For all del - en biografi skal og må plassere hovedpersonen i en ramme. Å tegne et bilde

av tiden vedkommende levde i, beskrive relasjoner og andre forhold som bidro til å forme vedkommende, er viktig. Men i det øyeblikk disse elementene blir for omfattende, blir det fort kjedelig. Jeg slet med å komme meg gjennom kapittelet «Adventures in Australia», som i hovedsak handlet om kontinentet og svært lite om Marryats eventyr der. Videre synes jeg Lawton med fordel kunne moderert den monotone, faktatunge oppramsingen av de mange familiemedlemmene.

Likevel, dette kan jeg fint leve med. Jeg har stor forståelse for den frustrasjonen jeg antar forfatteren opplevde, over ikke å finne stoffet han sikkert håpet på. Det jeg derimot har vanskelig for å akseptere, er faktafeilene i boka.

For eksempel slår Lawton fast at det moderne nymfefiskets far, G.E.M. Skues, fisket på legendariske Abbotts Barton i River Itchen i nesten 50 år. Det stemmer ikke, han fisket strekningen fra 1883 til 1938. Ingen big deal, isolert sett, men dessverre skjemmes biografien av flere liknende blemmer (eventuelt slurv). Uansett gir det grunn til å stille spørsmål ved forfatterens troverdighet. Kan vi stole på det han skriver?

Dessuten opplever jeg teksten som både gjentagende og springende. Temaskifter og innskutte bisetninger er det mange av, og det setter leseren på prøve. For en legmann som meg virker de ikke alltid logiske, heller.

SÅ, FOR Å KONKLUDERE: Partier i «George Selwyn Marryat. Prince of Flyfishers» er virkelig spennende, men totalt vurdert, er de 192 sidene dessverre nokså skuffende. Biografien om mannen med den karakteristiske tam o' shanter-hatten, kan ikke måle seg med biografiene som er skrevet om de andre fluefiskepionerene.

Verdt å nevne er Kenneth Robsons «The Essential G.E.M. Skues» og i særdeleshet Tony Hayters «F.M. Halford and The Dry Fly Revolution».

Morten Harangen